

Sygn. akt IV KK 734/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 stycznia 2022 r.

w sprawie **K. P. i P. W.**,

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

**postanowił:**

**nie uwzględnić wniosków.**

## UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęły kasacje obrońców skazanych K. P. i P. W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 maja 2018 r., sygn. akt III K [...], którym zostali oni skazani za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., za które wymierzono im kary po 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę oraz przestępstwa skarbowego z art. 76 § 1 k.k.s. i innych, za które wymierzono im kary po 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę. Sąd Okręgowy stwierdził również, że na podstawie art. 8 § 2 k.k.s. wykonaniu wobec oskarżonych podlegać będzie kara orzeczona za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i innych.

W kasacjach podniesiono zarzuty obrazy prawa procesowego oraz sformułowano wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tych skazanych. Wniosek adw. G. K. – obrońcy obu skazanych, nie zawiera

żadnego uzasadnienia dotyczącego tego wniosku, natomiast w uzasadnieniach wniosków pozostałych dwóch obrońców wskazano na trafność zarzutów kasacyjnych, co uzasadnia złożone wnioski. Nadto adw. K. D. obrońca P. W. zwrócił uwagę na fakt, iż do chwili rozpoznania kasacji większość kary zostanie już przez skazanego wykonana, a adw. P. P., również obrońca obu skazanych, podniósł dodatkowe okoliczności związane z trudną sytuacją zdrowotną tych skazanych.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wnioski obrońców skazanych nie zasługują na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że samo wywiedzenie kasacji przez obrońców skazanych nie jest wystarczającą podstawą do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku, skoro zgodnie z art. 9 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia. Przyjmuje się także, że orzeczenie prawomocne jest orzeczeniem trafnym, prawidłowym, natomiast Sąd wypowiadający się w kwestii zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. musi powziąć przekonanie graniczące z pewnością - nawet przy pobieżnej lekturze zarzutów i akt sprawy - iż uwzględnienie kasacji jawi się jako realne. Pomimo, że przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie zawiera katalogu warunków, od których zależne jest wstrzymanie wykonania orzeczenia, to jednak bezspornym pozostaje, iż za zastosowaniem tej instytucji przemawiać mogą jedynie względy wyjątkowe także te, które spowodują, iż wykonanie orzeczenia pociągnie za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego. Zaznaczyć przy tym należy, iż wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia musi więc zawierać dodatkową i rzeczową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, ale także wskazywać konkretne niekorzystne dla skazanego skutki, czego obrońcy skazanych nie wykazali.

Nie jest też wystarczające, zaledwie subiektywne przekonanie adw. K. D., obrońcy P. W., o trafności sformułowanych w kasacji zarzutów i niczym nieuzasadnione twierdzenie o iluzoryczności kontroli kasacyjnej w kontekście okresu pozostałej do odbycia kary. Oczywiście ranga zarzucanych w kasacjach uchybień jest poważna, lecz ich zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o

konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku.

Zauważyć również należy, że zły stan zdrowia obu skazanych, na który wskazuje adw. P. P., może być podstawą wniosków o odroczenie wykonania kary lub też o udzielenie skazanym przerwy w karze, jednakże nie może stanowić podstawy uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesionych kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.